

ประกาศสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

ที่ ๐๐๔/๒๕๕๔

เรื่อง วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการกากรของเสีย มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
ในเขตท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

ตามที่มีการปรับปรุงประกาศนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล
หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในนิคมอุตสาหกรรม ที่ ๗๙/๒๕๕๔ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วใน
นิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และเพื่อให้การดำเนินการ เกี่ยวกับการจัดการกากร
ของเสีย มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในเขตท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด บรรลุเป้าหมาย
วัตถุประสงค์ของนโยบายสิ่งแวดล้อมและคุณภาพ เป็นไปตามกฎหมาย ข้อกำหนด และเงื่อนไขต่างๆ ที่
เกี่ยวข้อง รวมทั้ง สองคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศ ว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ตาม
ภาคผนวกที่ ๑ MARPOL ๗๓/๗๘ กฎข้อบังคับว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากน้ำมัน อาศัยอำนาจตาม
ข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๘๘ ว่าด้วยเรื่องการใช้บริการ การให้บริการ การ
อำนวยความสะดวก ความสะดวก การรักษาความปลอดภัย การควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติภัย และ
กิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับท่าเรือ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงกำหนดวิธี
ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการกากรของเสีย มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในเขตท่าเรือ
อุตสาหกรรมมาบตาพุด ดังต่อไปนี้

**ข้อ ๑ ให้ยกเลิก ประกาศกองปฏิบัติการท่าเรือ ที่ ๐๐๔/๒๕๕๔ เรื่อง วิธีดำเนินการเกี่ยวกับของ-
เสียอันตรายในเขตท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด**

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด หมายถึง เขตท่าเรือที่ต้องจัดการบริการจัดเก็บและบำบัดของเสีย
จากเรือ ตามประกาศกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่ ๓๒๙/๒๕๕๔ และที่ ๑๔๓/๒๕๕๖

ผู้ประกอบกิจการ หมายถึง ผู้ประกอบกิจการในเขตท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ที่ต้องรายงาน
ผลการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการกากรของเสีย มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดจากการ
ประกอบกิจการ และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง ต่อสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ประกอบด้วย

- บริษัท ปีแอลซีพี เพาเวอร์ จำกัด
- บริษัท พีทีที แอลเอ็นจี จำกัด
- บริษัท มาบตาพุดแทงค์ เทอร์มินัล จำกัด
- บริษัท โกลด์ เอสพี ๒, ๓ จำกัด, บริษัท โกลด์ พลังงาน จำกัด และบริษัท เก็คโค่วัน จำกัด
- บริษัท ไทยพรอสเพอริตี้ เทอร์มินอล จำกัด
- บริษัท พีทีที แทงค์ เทอร์มินัล จำกัด

- บริษัท รายอง เทอร์มินัล จำกัด
- บริษัท ไทยแท็งค์ เทอร์มินัล จำกัด
- บริษัท สตาร์บิวเตอร์ลีม รีไฟนิ่ง จำกัด
- บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
- บริษัท ปุย เอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน)

สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หมายถึง สิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว มูลฝอย หรือของเสียทั้งหมด ที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ รวมถึงของเสียจากวัตถุติด ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และน้ำทิ้งที่มีองค์ประกอบหรือคุณลักษณะที่เป็นอันตราย

สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ในพื้นที่ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด มีดังนี้

หากของเสีย หมายความว่า สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดเกี่ยวกับการทำจัดสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ที่เกิดขึ้นในท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท

- ของเสียอันตราย/ ขยะอันตราย^๑ หมายถึง สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบ หรือเป็นเปื้อนสารอันตราย หรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตราย ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดเกี่ยวกับการทำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เช่น ภาชนะปนเปื้อนสารเคมี/ ยาฆ่าแมลง เศษผ้าเปื้อนน้ำมัน หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ใช้แล้ว Inrelation กระป๋องสีใช้แล้ว น้ำมันเครื่องใช้แล้ว น้ำทิ้ง ปนเปื้อนสารเคมี/ น้ำมัน เป็นต้น
- ของเสียจากเรือ หมายถึง ของเสียที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานตามปกติของเรือ ได้แก่ กากน้ำมันจากเครื่องจักร น้ำมันเครื่องและน้ำมันไฮดรอลิกใช้แล้ว น้ำล้างถัง ระหว่างบรรทุกของเรือบรรทุกน้ำมัน หรือเรือบรรทุกสารเคมีเหลว น้ำสกปรก น้ำถ่วงเรือสกปรก น้ำมันและสารผสมอื่นๆ จากเรือ เป็นต้น
- ของเสียไม่อันตราย^๒ หมายถึง สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่มีองค์ประกอบ หรือเป็นเปื้อนสารอันตราย หรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตราย ตามที่กระทรวง อุตสาหกรรมกำหนดเกี่ยวกับการทำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

ขยะมูลฝอย หมายถึง ขยะที่เกิดจากอาคารสำนักงาน หรือภายในบริเวณสถานประกอบกิจการ เช่น เศษกระดาษ เศษอาหาร เศษถุงพลาสติก เศษแก้ว เศษไม้ เศษผ้า ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์ ชากระถาง หรือสิ่งที่เป็นปฏิกูลและมูลฝอย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ที่ไม่ได้เกิดจากกระบวนการผลิตหรือการประกอบกิจการโรงงาน และไม่เป็นเปื้อนหรือผสม หรือปะปนอยู่กับของเสีย อันตรายหรือของเสียอันตรายที่มีลักษณะคุณสมบัติเป็นสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามที่กระทรวง อุตสาหกรรมกำหนด

วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องมีการควบคุมก่อนนำเข้า-ออกพื้นที่ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด หมายถึง

- ไม้ร่องสินค้า, เหล็ก, เม็ดพลาสติก จากท่าเรืออเนกประสงค์
- วัสดุอุปกรณ์/ เครื่องจักรที่มีขนาดใหญ่ (Heavy Steel Work) ได้แก่ โครงสร้าง อุปกรณ์แห่นชุดเจาะ หอกลัน เหล็กโครงสร้างต่างๆ รวมถึง อุปกรณ์อื่นๆ ที่ต้อง มีการขนย้าย โดยใช้รถที่มีขนาดบรรทุกตั้งแต่รถสามเพลา ชนิดเพลาหลังคู่คู่

และรถพ่วงสองเพล้ายางคู่ขึ้นไป ที่มีขนาดกว้าง ๓.๕ เมตร x ๓.๕ เมตร x ๑๕ เมตร (WxHxL)

๓) อุปกรณ์จากการก่อสร้างจำนวนมาก ตัวอย่างสินค้าเพื่อนำไปทดสอบ

ข้อ ๓ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ให้ผู้ประกอบกิจการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดเกี่ยวกับการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

➤ กรณีต้องการนำของเสียอันตราย และของเสียไม่อันตราย ที่ต้องขออนุญาตจากกรมโรงงานก่อนนำออกนอกพื้นที่ ให้ยื่นแบบคำร้องขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ที่มีการควบคุมเข้า-ออกจากเขตท่าเรือมาบตาพุด (สหร.ส บพ. ๒๕.๒) ที่มีการลงนามรับรองพร้อมประทับตราของบริษัทที่ประสงค์จะนำออกไปกำจัด/ นำบดนอกพื้นที่ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ต่อสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ล่วงหน้าก่อนอย่างน้อย ๒ วันทำการ พร้อมแนบเอกสารให้ครบถ้วน ดังนี้

ผู้ใช้บริการและผู้รับดำเนินการ

- สำเนาหนังสือแจ้งผลการพิจารณาขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกพื้นที่ จากรถไฟฟ้า (กรณีประกอบกิจการแล้ว)
- หนังสือยินยอมหรือสัญญาระหว่างผู้ใช้และผู้รับดำเนินการ
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลของผู้รับดำเนินการ พร้อมสำเนาบัตรประชาชนของผู้มีอำนาจลงนาม
- รูปถ่ายเศษวัสดุที่ต้องการนำออกนอกพื้นที่

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ให้ผู้ประกอบกิจการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

➤ กรณีต้องการนำขยะมูลฝอย ออกนอกพื้นที่ ให้กรอกแบบฟอร์มใบกำกับการขนส่งสิ่งปฏิกูล (สหร.ส บพ.๒๕.๑) พร้อมแนบเอกสารให้ครบถ้วน โดยได้รับการรับรองพร้อมประทับตราของบริษัทที่ประสงค์จะนำออกไปกำจัด/ นำบดนอกพื้นที่ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

ข้อ ๕ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการของเสียจากเรือ

➤ ต้องดำเนินการโดยผู้ให้บริการจัดเก็บและบำบัดของเสียจากเรือตามที่กรมเจ้าท่าประกาศเป็นรายชื่อผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะให้บริการของเสียจากเรือได้เท่านั้น

➤ ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการขยายน้ำและการนำออกไปจากเขตกรมศุลกากร ตามประกาศกรมศุลกากรฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ.๒๕๖๖) ออกตามความใน พรบ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๘

➤ ตัวแทนเรือยื่นคำร้องขอนำของเสียจากเรือเข้ามาบำบัด/ กำจัด ตามแบบฟอร์มขออนุญาตน้ำของเสียที่ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด (สหร.ส บพ.๑๕.๙.๑) พร้อมแนบเอกสารให้ครบถ้วน ล่วงหน้าก่อนอย่างน้อย ๑ วันทำการ

ข้อ ๖ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการนำเศษคอนกรีต เศษยางมะตอย เศษวัสดุจากการรื้อถอนและการก่อสร้าง กรณีนำไปถมในที่ลุ่ม

➤ ให้ยื่นขออนุญาตต่อสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด เพื่อพิจารณา พร้อมแนบเอกสาร/ หลักฐานประกอบการขออนุญาตให้ครบถ้วน มีดังนี้

ผู้ใช้บริการและผู้รับดำเนินการ

- สำเนาหนังสือแจ้งได้รับอนุญาต/ ยินยอมจากเทศบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เลขที่.....ลงวันที่.....ระยะเวลาอนุญาต.....เดือนนับจากวันที่อนุญาต
- สำเนาหนังสือแจ้งผลการพิจารณาขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกพื้นที่จากการ โรงงาน (กรณีประกอบกิจการแล้ว)
- หนังสือยินยอมหรือสัญญาระหว่างผู้ใช้และผู้รับดำเนินการ
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลของผู้รับดำเนินการ พร้อมสำเนาบัตรประชาชนของผู้มี อำนาจลงนาม
- หนังสือมอบอำนาจต้นฉบับพร้อมติดอาการแสตมป์
- รูปถ่ายเศษวัสดุที่ต้องการนำออกนอกพื้นที่

เจ้าของที่ดิน

- สำเนาโฉนดที่ดินพร้อมหนังสือยินยอมให้ใช้ณที่ลุ่ม
- สำเนาบัตรประชาชนของเจ้าของโฉนดที่ดิน
- หนังสือยินยอม/ เทืนชوبจากคณะกรรมการชุมชน (ประกอบด้วยประธาน, รองประธาน, กรรมการ) หรือ กำนัน/ ผู้ใหญ่บ้าน
- หนังสือยินยอม/ เทืนชوبจากเจ้าของที่ดินข้างเคียง (หากมี)
- รูปแสดงพื้นที่ที่จะนำเศษวัสดุออกไปทิ้ง
- แผนที่เส้นทางการขนส่ง

ข้อ ๗ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการนำวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องมีการควบคุมก่อนนำเข้า-ออกพื้นที่ท่าเรือ อุตสาหกรรมมาบตาพุด ให้ผู้ประกอบกิจการดำเนินการ ดังนี้

➤ ให้ยื่นแบบฟอร์ม ขออนุญาตนำวัสดุอุปกรณ์ที่มีการควบคุมเข้า-ออกจากเขตท่าเรือมาบตาพุด (สทร.ค บฟ. ๑๕.๑๐.๑) ที่มีการลงนามรับรองของผู้ประสงค์นำอุปกรณ์ออกและนายท่าเรือนั้นๆ พร้อมแนบบัญชีรายการที่นำออกล่วงหน้าอย่างน้อย ๒ วันทำการ

ข้อ ๘ การรายงานให้แก่ สำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

➤ รายงานสรุปปริมาณสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ประจำเดือน พร้อมสำเนาแบบแจ้งขอ ขยายระยะเวลาในการกักเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (สก.๑) แบบคำขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกบริเวณโรงงาน (สก.๒) หรือใบแจ้งเกี่ยวกับรายละเอียดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้ แล้ว (สก.๓) ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

➤ รายงานสรุปปริมาณสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ประจำปี ภายในวันที่ ๑ มีนาคม ของปี ถัดไป

➤ ใช้แบบฟอร์มรายงานการจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอย สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ในเขตท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด (สทร.ค บฟ.๑๕.๑.๑)

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายวิชัย อยุทธิ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

^๑ หมายถึง ของเสียอันตราย (Hazardous Waste) ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

หมวดที่ ๑ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเกทสารไวไฟ (Ignitable substances) สารกัดกร่อน (Corrosive substances) สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย (Reactive substances) สารพิษ (Toxic substances) และสารที่ถูกชะล้างได้ (Leachable substances)

หมวดที่ ๒ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเกทของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิดไม่จำเพาะประเกทหรือไม่จำเพาะชนิด (Non-specific sources) และจากแหล่งกำเนิดจำเพาะประเกทหรือจำเพาะชนิด (Specific sources)

หมวดที่ ๓ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีลักษณะและคุณสมบัติเป็นเคมีภัณฑ์ที่ไม่ใช้แล้ว หรือเสื่อมคุณภาพ(Discarded) หรือไม่ได้คุณภาพตามกำหนด (Off-specification) หรือเป็นเศษเคมีภัณฑ์ในภาชนะบรรจุหรือเป็นเศษวัสดุใดๆ ที่ใช้ทำความสะอาดและถูกปนเปื้อนด้วยเคมีภัณฑ์ที่หลงเหลือ (Container and spill residues)

หมวดที่ ๔ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติเป็นของเสียเคมีวัตถุ (Chemical wastes)

^๒ หมายถึง ของเสียไม่อันตราย (Non-Hazardous Waste) ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการกำหนดชนิดและประเกทของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเป็นหมวดหมู่ ตามการประกอบกิจการและกิจกรรมต่างๆ รวม ๑๙ หมวดดังนี้

หมวด ๐๑ เช่น ของเสียจากการขุดแร่โลหะหรือโลหะ กรวด ทราย ดิน ฯลฯ

หมวด ๐๒ เช่น เศษเนื้อ เยื่อพืชหรือสัตว์ ฯลฯ

หมวด ๐๓ เช่น เปลือกไม้ ไม้กอก ขี้เลื่อย ฯลฯ

หมวด ๐๔ เช่น กากตะกอนน้ำเสียที่ไม่มีคราเมี่ยม เศษเส้นใย สิ่งทอ ฯลฯ

หมวด ๐๕ เช่น กากตะกอนจากน้ำป้อนหม้อไอน้ำ ของเสียจากหอยเย็น ฯลฯ

หมวด ๐๖ เช่น ของเสียที่กำมะถันเจือปน กระกรันฟอสฟอรัส ฯลฯ

หมวด ๐๗ เช่น กากตะกอนจากการบำบัดน้ำเสียที่ไม่มีสารอันตราย ฯลฯ

หมวด ๐๘ เช่น กากสี สารเคลือบเงาของเสียที่เกิดจากการล้างขัดสี ฯลฯ

หมวด ๐๙ เช่น ฟิล์มและภาพถ่าย ที่มีองค์ประกอบของธาตุเงิน หรือสารประกอบธาตุเงิน กัลลองถ่ายภาพแบบใช้ครั้งเดียวที่ถอดแบตเตอรี่ทิ้งแล้วหรือไม่มีแบตเตอรี่บรรจุอยู่ ฯลฯ

หมวด ๑๐ เช่น เก้าอี้จากการเผาไหม้ถ่านหินร่วนและจากไม้ที่ไม่มีการอาบน้ำยา ของเสียจากการบำบัดน้ำหล่อเย็น ของเสียจากการหลอมกลูมิเนียมฯลฯ

หมวด ๑๑ เช่น ของเสียจากการผลิตข้าไฟฟ้าประจำบ้านสำหรับกระบวนการ เก้าอี้สังกะสี ฯลฯ

หมวด ๑๒ เช่น เศษเหล็กจากการตีบ การเจียร หรือการกลึง ผุ้น ผงเหล็ก ฯลฯ

หมวด ๑๓ เช่น บรรจุภัณฑ์ที่เป็นกระดาษ หรือกระดาษแข็ง บรรจุภัณฑ์ที่เป็นโลหะฯลฯ

หมวด ๑๔ เช่น ยางยานพาหนะที่หมดอายุหรือใช้งานแล้ว ถังบรรจุก๊าซเหลว ฯลฯ

หมวด ๑๕ เช่น คอนกรีต อิฐ ไม้ แก้วหก ก้าว สังกะสี ฯลฯ

หมวด ๑๖ เช่น ของเสียที่ไม่ติดเชื้อ ฯลฯ

หมวด ๑๗ เช่น โลหะเหล็กที่แยกมาจากการเก็บ ทรายจากเตาฟลูอิดไดซ์เบด ฯลฯ